

BREDASCHE

COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG-
NIEUWS.

EN WETENSCHAPPELIJK
BLAD.

Dingsdag

4 Februarij.

PUBLICATIE.

Betrekkelijk het Reglement op het wezen van Brand. (Verzorg van ons vorig nummer.)

Art. 40. De verdere Brandgasten zullen worden genomen uit Ambachtlieden, Smeets, Biermakers, Arbeiders of Kraanwerkers, en daartoe door Burgemeesteren worden benoemd.

Art. 41. Niemand zal zich aan de benoeming door Burgemeesteren gedaan, mogen onttrekken, ten ware om redenen, bij Burgemeesteren voldoende bevonden; en bij weigering vervallen in de hierna vastgestelde boete of straffe, zonder dat zulks zal kunnen te wege brengen, dat de benoeming en de verplichting van den benoemden hierdoor vervalle.

Art. 93. Een eigelijk het eerst eenen ontstapen brand ontwa- rende, is gehouden, om overal brand! brand! te roepen, en de naaste gebinten daarvan dadelijk te verwittigen.

Art. 94. De Klapwakers zullen bij het doen hunner ronden me- de bijzonder toezien op den brand en op alles wat dezelve zoude kunnen veroorzaken. — Zoodra bij hun brand wordt ontdekt, zal- len zij overal, en doorgaande, roepen Brand! Brand! met bij- voeging van de plaats alwaar dezelve is ontstaan, en daar bij met hunne klap alarm slaan. — Zij zullen de inwoners der buurt, al- waar de brand is ontstaan, dadelijk wekken; de Burgemeesteren, de Opperbrandmeesteren, de Onderbrandmeesteren, de commissaris van Politie en de Stads Architect, dadelijk waarschuwing doen.

Art. 95. De Torenwachters zullen bij het ontstaan van brand, de brandklok dadelijk kleppen, en wanneer den brand bij dag ont- staat, aan de zijde waar den brand is, een rood vandel, doch wanneer die na Zonne ondergang ontstaat, een brandende lantaarn, uit den Toren steken. — De Torenwachters zullen, gedurende hun- ne nachtwacht, bijzonder op het ontstaan van brand letten, en zoo dra zulks bij hen wordt ontdekt, dadelijk met de gewone brand- klok kleppen.

Art. 96. Een der Onderbrandmeesteren en alle de Brandgasten, zullen op staanden voet, op het vernemen van brand, zich regt- streeks begeven naar de plaats waar de Brandspuit, waartoe zij be- hooren, is bewaard, ten einde de Spuit en toebehoorten, met de meesten spoed te voeren naar de plaats van den brand.

Art. 97. Zoodra het ontstaan van den brand zal zijn gehoord, zullen de burgemeesteren, geen generale Brandmeester zijnde, zich ten spoedigste begeven ten Stadhuis.

Art. 98. De Burgemeester generale Brandmeester, zal zich regt- streeks vervoegen naar de plaats van den brand, zoodra de Kommissaris van Politie en de Stads Architect, welke zich zullen vervoegen bij den generelen Brandmeester, ter zijner assistentie.

Art. 99. De mannelijke inwoners, schoon niet tot den dienst der Brandspuiten geïncorporeerd, zijn gehouden zich dadelijk mede naar de plaats van de ontstane brand te begeven, om, onder de orders van den generelen Brandmeester, de Opper- en Onderbrand- meesteren, behulpzaam te zijn tot het blusschen van den brand.

Art. 100. Van de voors. inwoners, zal, onder het opzicht van de Opper- en Onderbrandmeesteren, gebruik worden gemaakt tot het aanvoeren van water. — Zij zullen zich daarom stellen in twee reijen, om, aan de een zijde, de met water gevulde emmers, aan elkanderen overtegeven tot aan de plaats alwaar het water zal worden bevolen te moeten worden aangevoerd; en aan de andere zijde, om de ledige emmers weder te doen keeren ter watervullings- plaats. — Bij dien arbeid zal met de meest mogelijke regzaamheid en bezadigheid, zonder eenig gerans of geschreeuw, moeten worden te werk gegaan.

Art. 101. Niemand der alzo in reijen geplaatste Ingezetenen, zal zonder verlof van den Burgemeester, zijne plaats mogen verlaten of zich aan den hem opgelegden arbeid mogen onttrekken.

Art. 102. Geene der bedienende van de Brandspuit zullen zich van hunnen post mogen verwijderen of den hem opgelegden arbeid staken; maar ieder zal op zijne plaats verblijven en promptelyk de hem opgelegde bevelen gehoorzamen.

Art. 103. De Opper- en Onder-Brandmeesteren zullen in al het geen aan hen door den Burgemeester en generelen Brandmeester, de Brandgasten, in hetgeen hun door de Opper- of Onder-brandmeesteren en andere daaromtrent directie hebbende, tot het blusschen van den brand wordt bevolen, onmiddellijk moeten gehoorzamen en wijders dezelven met alle regzaamheid en werfzaamheid bejegenen.

Art. 104. Een der Brandmeesteren van iedere Spuit, zal zich bij den generelen Brandmeester begeven, om hem berigt te geven van den toestand van den brand en van de daartoe noemenswaardige planden; en zijne bevelen vragen; zoodra de plaats waar zich de generelen Brandmeester bevindt, bij dag, door een wit en rood vlag- getje, en bij avond of nacht, door een brandende lantaarn op een stok, worden aangeduid.

Art. 105. De dienstdoende Schutterij zal op het eerste gerucht van brand, zich dadelijk in de wapens begeven, en vergaderen op de groote Markt voor het Stadhuis. — De Kommanderende Officier, zal op staanden voet de helft der dienstdoende Schutters detacheren naar de plaats van den brand, en het kommando van dat de- tachement op zich nemen, de wederhelft zal post houden voor het Stadhuis, onder kommando van den opvolgenden officier.

Art. 106. Het detachement bij den brand gedetacheerd, zal on- middellijk staan onder de orders van den generelen Brandmeester. — Het detachement, posthoudende op de kooplaats van het Stadhuis, zal verblijven onder de bevelen van Burgemeesteren.

FRANKRIJK.

PARIS, den 31sten Januarij.

De kamer der gedeputeerden heeft gisteren in hare bureaux, over verschillende ontwerpen, onder anderen over de voorgestelde detail van den hertog van Nemours beraadslaagd. Eene levendi- ge discussie is daarover gevoerd. De tegenstanders van het ontwerp hebben hoofdzakelijk aangemerkt, dat bij de onderhavige voordragt ook de bewijzen moesten overgelegd zijn geworden, dat het hertog- der de min onvoldoende was om in de behoeften des prinses bij zijn huwelijk te voorzien. De meerderheid schijnt zich echter voor het ontwerp te hebben verklaard. Merkwaardig is de gematigdheid waarmede de heer Odilon Barrot zich te dezen gelegenheid uitge- laten heeft. Volgens den *Messenger* kwam zijne in de bureau ge- houden rede hierop neer: In 1861 had de kamer tot den koning gezegd: Ik geef U 12 millioenen om de waardigheid van de kroon te handhaven; aan het hoofd van het gezin had zij gezegd, ik laat U, en bijzonder eigendom, om uwe kinderen te verzorgen, en slechts in geval dat dit eigendom onvoldoende is, zal de staat geneepen worden om in het ontbrekende te voorzien. Deze maatregel was slecht; maar de verbindtenis eenmaal aangegaan zijnde, kon men zich er niet aan onttrekken. De heer Odilon Barrot verlangde voorts, dat de discussie over het ontwerp zich tot den hoeden der commissie beperkte, opdat geene hatelijke woordenwisseling bij de openbare beraadslagingen, nieuwe verdeeldheid in het land ver- wekte.

De Kamer der Deputeerden van het ontwerp tot verlenging van de termijn der hertogin, schijnt gunstig voor hetzelfde gestemd. Het wederzijds heeft nog geen uitspraak gedaan in de zaak van de prinses van Mei.

Het *Journal des Debats* neemt een artikel van den London- schen *Morning Chronicle* over, waarin dit blad over de onderhan- delingen sprekende, tusschen den heer van Beaumont en lord Rus- merston gevoerd, het oordeel vindt, dat de fransche bladen zich vergoederen over een overeenkomst die Engeland met de andere mogendheden in den geest der gezamenlijk door de grooten te Kon- stantinopel aan de Porte ingediende nota, kon gesloten hebben; het was toch wereldkundig, dat Frankrijk sedert lang eene geheel andere houding den Engeland en de andere mogendheden, in de zaken van het Oosten volgde, en *Mohammed* een magt wilde ver- zekeeren, die met de omstandigheden van al de andere mogendheden, strijdde. Het *Journal des Debats* vergoedde zich met alleen aan te to- ken, dat het ongeschied was de daadzaken van verdraagen en ver- geven, dat volgens hetgeen, op Englands zijde was, op het Oosten- rijk wierp; terwijl het zich voorts beklagt, dat het gezamenlijk een vroeger voorstander van het bondgenootschap tusschen Eng- land en de andere mogendheden, hetzelve nu althans niet meer de- delandte, en zelfs thans hetzelve vijandig tegen de andere mogend- heden hield. De uit Spanje ontvanger tijdingen over de onderhandelingen, blijven de meerderheid al nog aan de oppositie toegelien.

legt schijnen eenige onlusten te hebben plaats gehad; de stad is, schoon kortstondig, in staat van beleg verklaard en de rust spoedig hersteld.

— Uit Mas-las-Matas, het hoofdkwartier van *Espartaco*, schijnt men, dat den 20sten Januarij, een aantal artistieke scherpschutters zich op de naburige hoogten hebben vertoond, en een groot aantal afdrucken van eene proclamatie van *Cabrera* hebben rondgestrooid, waarin de soldaten der koningin worden aangemaand, om zich onder de vanden van *don Carlos* te scharen. Dat stuk schijnt dus te bewijzen, dat *Cabrera* niet dood is. Intusschen is het reeds van den 8sten gedagteekend.

De ontruiming van Passages door de Engelschen schijnt zeker. Over Engeland heeft men daarvan hier insgelijks het bericht ontvangen.

— Ter beurze van heden (31 Januarij) waren genoteerd: 5 pCt. 112,20; 3 pCt. 80,80; Nap. r. 103,10; Sp. Ardojn 28 drie achtste; Rom. L. 102½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 30sten Januarij.

Het is, naar het schijnt, nog onzeker, wanneer de bondsvergadering hare werkzaamheden zal hervatten. Waarschijnlijk zullen er voor de terugkomst van den graaf von Münch-Bellinghousen, tegen Paschen, geene zittingen worden gehouden. Men houdt het voor meer dan waarschijnlijk, dat de Hanoverschen zaak alsdan wederom zal behandeld worden. — Uit die stad wordt geschreven, dat de hogeschool van Göttingen geweigerd heeft, eenen afgevaardigde voor de tegenwoordige kamer der Sienden te kiezen, hebbende de protector, de hofraad *Bergman*, namens die hogeschool verklaard, dat zij daartoe niet kon overgaan.

— Te Napels spreekt men van eene reis des konings naar Weenen. De hertog van *Bordeaux* leeft te Napels zeer stil en laat zich weinig zien. Sedert zijn verblijf te dier stede, bevonden zich aldaar vele karlisten.

— Berigten uit Alexandrie van den 6den Januarij bevelen de volgende tijding:

» Den 28sten December heeft de kapitan-pacha, aan boord van den turkschen driedekker *Mahmudieh*, aan den Onderkoning een schitterend feest gegeven; waartoe alle de officieren der beide vloeten genoodigd waren. Dit feest had plaats ter viering van de vereniging der beide vloeten, welke van dien dag af slechts eene vloet uitmaken. De schepen worden van nu af, zonder onderscheid, door Turksche of Egyptische officieren gekommandeerd, ook de manschap zal vermengd worden, zoodra alle de Egyptische uniformen gereed zijn die men voor de Turksche matrozen laat vervaardigen.

Men gelooft algemeen, dat de pacha, ongeduldig wordende, door zulke demonstratie eene spoediger beslissing van de Oostersche aangelegenheden wil uitlokken. Zoo laat hij sedert eenigen tijd de manschap der oorlogsschepen dagelijks in het vuur exerceren, elken dag bezoekt hij een ander schip. Intusschen is het niet waarschijnlijk, dat hij ernstig er aan denkt, om zijne vloet ooit tegen Europeasche oorlogsschepen uit te zenden; eerder zou men gewigt kunnen hechten aan zijne verzekering, dat hij, aangevallen wordende, alle zijne schepen vernielen en den vijand in het binnenland afwachten zoude. Hoe dit zij, de personen die den pacha omringen en die tot hertoe, naar het voorbeeld van hunnen meester, vol vertrouwen waren, beginnen ongerust te worden. Zij wagen geene belangrijke ondernemingen, en trachten zich voor hunne bij den pacha uitstaande gelden te dekken, door tegen hogere prijzen rijst en granen van hem over te nemen. Alles duidt aan, dat wij eene crisis naderen.

— In een bericht van de Turksche grenzen van 17 Januarij leest men:

» Uit Perzie heeft men in Konstantinopel de geygige tijding ontvangen, dat de vorst *Kamran*, van Herat, bekend door de verdediging van zijne hoofdstad tegen de gansche Perzische krijgsmagt, geheel onverwacht de opperbevelhebber van den schach van Perzie erkend heeft. Naar men vermoedt, is dit merkwaardig besluit toe te schrijven aan de vrees, dat de Engelschen, na in hante expedities tegen Kabul geslaagd te zijn, ook Herat zouden willen veroveren, welke vrees nog verhoogd was geworden door de omstandigheid, dat de Engelschen aan vorst *Kamran* aangeboden hadden, om eenige hulptroepen naar zijne hoofdstad te zenden, een aanbod, dat ter goed stelling van de hand is gesterpen. Ook schijnt een noordasche uitval op deze baren invloed te hebben doen gelden.

— Uit Odessa wordt van den 12den Januarij geschreven, dat de admiraal *Lazaroff* plotseling over had gekregen, ont naar Sebastopol te zalen. De vrees of de verwachting, dat *Lazaroff* pacha, met het gunstige weder in het aanstaande winter mocht overvaren, ken, heeft het russische gouvernement de noodzakelijkheid doen inzien, om *Lazaroff* in Klein-Azië in toom te houden.

— Volgens berichten uit Athene vernemen, dat de ministers van binnenlandsche zaken *Glavakis* uit zijn post ontsat was, omdat hij in de jongste omstandigheden, zich niet naar eisch van zijn glijt gekwam had. Hij werd ontslagen en was van de hiedertoe af afwezig.

Volgens de berigten uit Petersburg bedraagt de bevolking der hoofdstad tegenwoordig 476,386 zielen, als 338,512 personen van het mannelijke en 138,874 personen van het vrouwelijk geslacht; sedert 1838 is de bevolking met 6666 zielen toegenomen.

ENGLAND.

LONDEN, den 1sten Februarij.

Na drie dagen beradslagens in het lagerhuis over het voorstel van den heer *Buller*, strekkende tot afkenning van het stelsel der ministers en tot verklaring dat deze het vertrouwen van het huis verloren hadden, hebben de ministers met eene kleine meerderheid de overland behouden, zijnde het voorstel met 308 tegen 287 stemmen; en dus met eene meerderheid van 21 stemmen verworpen. In de zitting van eergisteren, die tot 's middernachts duurde, heeft voornamelijk lord *Stanley* het woord gevoerd, en diens rede de aandacht getrokken en het tegenwoordig bestuur levig aangevallen.

— De raad van ministers is eergisteren gedurende twee uren op het bureau van de binnenlandsche zaken vergaderd geweest. Al de ministers, met uitzondering van lord *Holland* die ongesteld was, waren daar tegenwoordig.

— Een russisch koerier met despatches voor den russischen zaakgelastigden, heeft te gelijk een aantal kostbare geschenken voor de koningin van wege den keizer overgebracht, voornamelijk bestaande in zeer kostbare pelterijen en diamanten van buitengewone grootte in de keizerlijke goudmijnen van nieuw Rusland gevonden.

— De verdedigers der veroordeelde charlotten te *Motmouth*, hebben bij de koningin een verzoek om gratie ingediend.

— De *Courier* doet in zijn cityartikel opmerken, dat de handel in de Amerikaasche fondsen sedert het begin van het jaar veel verbeterd is. De notering was ter beurze van gisteren: 5 pCt. 91 drie achtste; Ned. 2½ pCt. 52½; dito 5 pCt. 101½; Spanje 26½; Portugal 3 pCt. 23 drie achtste.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den Februarij.

— De prins *Albert* van Saksen-Coburg, van zijn vader, den regerende hertog, en zijn broeder prins *Ernst* vergezeld, zijn vrijdag avond te Luik aangekomen en er door de burgerlijke en militaire autoriteiten ontvangen. Zaterdag morgen zijn zij met een bijzonder konvooi van 15 rijtuigen over den spoorweg naar Brussel vertrokken, waar zij des middags ten half drie aankwamen. Aan het station van den spoorweg werden de drie Coburgsche Prinsen door den britschen gezant, lord *Seymour*, door den generaal *Goblet*, de majoor *de la Grotellerie*, als ordonnans-officiëren des konings, door den militairen gouverneur van Brussel en den provincialen gouverneur ontvangen, terwijl hunne komst met het lossen van 21 kanonschoten werd aangekondigd. Een gewacht van aan het spoorweg-station geplaatst, van waar de Prinsen in hofklederen en door detachementen kavallerie begeleid, naar het paleis te Brussel reden. De toekomstige gemaal van Englands Koningin was even als zijn vader en broeder in burgerklederen.

— De kamer van verlegenswoordigers zet de beradslagingen over het budget van de binnenlandsche zaken nog voort.

— Volgens *L'Ouvrier* zou het gouvernement voornemens zijn bij de kamers een ontwerp betreffende eene nieuwe organisatie van het leger in te dienen. Elk regiment van infanterie zou daarbij op twee antieue en twee reserve batalions worden ingedeeld. Ten aanzien der infanterie zou men de organisatie van het fransche leger volgen; elk batalion zou uit acht kompagnien bestaan; de op den voet van vrede georganiseerde korpsen zouden voltallig worden gehouden, het kamp van Beverloo zou geheel worden opgebroken enz.

— Gelijk was aangekondigd, heeft het genootschap *St. Cecilia* te Gent, dat haar van *Groningen* eene oratorische gesticht, waarin veel volk op de bestuurswijze ook aan den naam *de Hare* is overgenomen, gegeven.

— Het schiedstuk van den heer *de Kijzer*, voorstellende den slag van *Waterloo* is naar Parijs gezonden om op de aanstaande tentoonstelling van de Louvre te preken.

— Het bevel, door het hollandsch gouvernement gegeven, zegt het *Commerce Belge*, om geen deatens meer toe te laten is reeds ten uitvoer gelagd; twee fransche deatensers zijn mitgedoken op het belgisch grondgebied gearresteerd, zijn zij gevangen gezet en ter dispositie van den procureur des konings gesteld.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 3den Februarij.

— Wij vernemen, dat hij een paar dagen genomen Koninklijk besluit, wederom onderscheidene bevestigingen zijn gemaakt, met betrekking tot het departement van Oorlog, als zijnde daarbij onder anderen, vastgesteld, dat de ontbinding van de korpsen muzikanten bij alle de afdelingen, met uitzondering van die der grenadiers, de beparke van de vrijwillige werwing bij het korps grenadiers en het brengen op non activiteit van onderscheiden hoofd-officiëren,

Dien ten gevolge zijn; naar men verzekert, de volgende beschikkingen genomen:

Aan den generaal-majoor *C. J. J. baron de Poston*, is eervol ontslag uit zijne betrekking van kommandant der brigade ligte kavallerie verleend, en gesteld ter dispositie van het departement van oorlog. Gesteld op het tractement van non-activiteit, in afwachting van pensioen, de kolonels der kavallerie *G. L. C. Bouwens van der Boijen*, van de afdeeling kurassiers n°. 3; *O. J. R. baron van Tuyll van Serooskerken* thans twee derde activiteit, tractement genietende; *L. Nijpels*, van de afdeeling kurassiers n°. 9; *J. A. Salis Soglio*, id.; *D. C. Buno*, van het regiment ligte dragonders n°. 4; *T. H. van Schaek*, van de gesupprimeerde afdeeling kurassiers n°. 1.

Gesteld op nonactiviteit, in afwachting van nadere beschikking, de luitenant-kolonel der kavallerie *F. van Borsele*, van het regiment huzaren n°. 6; *W. S. Rambonnet* van het regiment ligte dragonders n°. 4.

Benoemd tot kommandant der brigade ligte kavallerie, de kolonel *F. I. graaf Damoncelu*, van het regiment ligte dragonders n°. 5; tot kommandant van de afdeeling kurassiers n°. 3, de kolonel *A. F. van Campen* van het regiment ligte dragonders n°. 4 tot dus verre kommandant der Koninklijke rijksschool, uit welke betrekking hij eervol wordt ontslagen; tot kommandant van de afdeeling kurassiers n°. 9, de luitenant-kolonel *N. C. Matthes*, van de gesupprimeerde afdeeling kurassiers n°. 1; tot kommandant van het regiment ligte dragonders n°. 5, de luitenant-kolonel *F. H. von Gögern*, van hetzelfde regiment; tot kommandant van het regiment huzaren n°. 6, de luitenant-kolonel *J. B. B. de Bellefroid*, van het regiment lansiers n°. 10; tot kommandant der Koninklijke rijksschool, de kolonel *H. Royen*, van het regiment huzaren n°. 6; tot luitenant-kolonel titulair, de majoor *K. W. J. Storm de Grave*, van de afdeeling kurassiers n°. 3.

Men schrijft uit Leiden: Volgens een dezer dagen door de regtsgeleerde faculteit genomen besluit, zullen voortaan de examina in het Nedersaksisch recht in de Nederduitsche taal worden afgelegd.

Eene deputatie van wege de heeren studenten der Hoogeschool is dezer dagen bij *Z. K. H. prins Alexander* toegelaten, ten einde *Z. K. H.* bij gelegenheid van de vestiging van Hoogstadeszels verblijf binnen Leiden, te verwelkomen, en de belangstelling te betuigen, welke dit verblijf onder de academie-burgers verwekt. Verder wordt uit die stad gemeld, dat er bij de Koninklijke familie het plan bestaat, om de maskerade van heeren studenten, op aanstaanden Zaterdag, den 8 dezer, te komen zien, en af te stappen aan de woning van *Z. K. H. Prins Alexander* op het Steenschuur, alwaar de maskerade driemalen zal voorbij komen.

Uit Napels wordt, van den 18den Januarij, gemeld, dat *Z. H. H. Prins Hendrik van Oranje* den vorige woensdag uit genoemde stad was vertrokken, en na eenen togt van 36 uren, met een zeer gunstigen noordenwind, te Messina is aangekomen.

De raad der stad Leiden heeft, in plaats van wijlen den heer *Petrus Cuneus*, tot lid der Staten van Holland verkozen den heer *mr. Albert Otto Ernst greve van Limburg Stirum*, lid van den stedelijken raad.

De heer *Egmond*, geneesheer van *H. K. K. H. de Prinses van Oranje*, is tot honorair lid van de geneeskundige maatschappij van Brugge benoemd.

Z. M. de koning van Pruisen heeft den Oostenrijkschen gezant bij het Nederlandsche hof, den graaf *von Salm-Pilsach*, de orde van den Rooden Adelaar, eerste klasse, geschonken.

Uit 's Hage wordt gemeld dat aldaar drie personen in hechtenis genomen, als beschuldigd van deel gehad te hebben aan den bekenden diefstal bij den heer *Heldewier*, op de Prinsengracht.

Men meldt uit de koloniën der Maatschappij van Welstand, dat de sterkte der bevolking dagelijks toeneemt. Zij bedraagt 8900 zielen. In de fabrieken werkt het grootste deel der bevolking. De katoenweverij telt 406 weefgetouwen. Te Ommerschans een koolzak-weverij van 100 getouwen, waartoe ongeveer 500 personen worden gehezigd. Er worden 3 weefsels 7000 stuks afgewerkt; des zomers kan dit getal tot 8000 klimmen. Ook bestaat er eene weverij van 45 getouwen voor gekleurde katoenen.

Gedurende de maand Januarij heeft het getal reizigers die van den Haarlemmer spoorweg gebruikt gemaakt hebben, bedragen 12,008, en de opbrengst van reizigers en goederen f. 6,093.—05.

Uit Kleef schrijft men, dat bij het onweder van Zondag 26 II., de haken in den Schloostoren aldaar geslagen is en twee zware dwarsbalken tot splinters geslagen heeft, zonder verdere ongelukken te veroorzaken.

De parische post van perzisteren (4 Februarij) is heden alhier niet aangekomen.

MIJN HEER VAN DRENTSEL, DE VISITENLOOPER

— SLECHTS VIJF MINUTEN.

Als mijn huisknecht binnen treedt en zegt: „Mijn heer Van Drentzel, u wenscht u te spreken!” dan lacht hij ironisch; het is aan zijn gezigt te zien, dat hij denkt: „daar zijt meê gescho-

Mijn Heer VAN DRENTSEL, die, jaar in jaar uit, niet anders doet dan visitenloopen, handelt even als een bloedzuiger. Eer hij zich vastzet, zoekt en snuffelt hij rond, om zich heen en wringt zich in enizend bogten; heeft hij echter eens gevat, dan zit hij vast, en zuigt zich vol, en laat niet los, dan nadat hij zich aan ons bloed zat gezogen heeft.

Mijn Heer VAN DRENTSEL treedt binnen: „Slechts vijf minuten, goede vriend!”

Slechts vijf minuten! Hoevele vijf minuten leeft dan toch wel de mensch in zijne zeventig jaren?

Slechts vijf minuten! In vijf minuten springt eene Minerva uit het hoofd van Jupiter te voorschijn: in vijf minuten gaat een *Lis-sabon* te grond.

Slechts vijf minuten! In vijf minuten kan ons eene beminnelijke schoone, door haar „ja!” gelukkig maken, en wij zijn voor altijd gered; in vijf minuten kan zij ons den zak geven, en wij zijn voor altijd verhooren.

Slechts vijf minuten! In vijf minuten kan men een dertigjarigen oorlog verliezen: in vijf minuten kan men den hemel winnen.

Slechts vijf minuten! In vijf minuten kan men eene reine ziel bederven: in vijf minuten kan men eene neêrgebogene ziel weder oprigten.

Slechts vijf minuten! In vijf minuten kan ons ieder onzer vijf zigtiogen vijfmaal in verrukking — en vijfmaal tot vertwijfeling brengen.

Slechts vijf minuten! In vijf minuten kan ons ons overkropt gemaakt tot eene daad vervoeren, die vijftien jaren vol berouw en tranen niet weder ongedaan kunnen maken.

Slechts vijf minuten! In vijf minuten kan de warmste vriendschap en de vurigste liefde verkoelen: in vijf minuten kunnen ons tien lastige schuldeischers ontmoeten: in vijf minuten kunnen wij in de schoonste verwachtingen en in de zekerste kapitalen bedrogen worden: in vijf minuten kunnen wij tienmaal, door onze woorden, en ten minste eens, door onze pen, een domme streek begaan: in vijf minuten kunnen wij ons gemakkelijk achtmaal met schande beladen: in vijf minuten loochent een meisje zes jaren van haren ouderdom, en menigeen verbreekt in vijf minuten, tienmaal zijn woord.

Slechts vijf minuten!

O VAN DRENTSEL, VAN DRENTSEL!

Maar Mijn Heer VAN DRENTSEL is nu binnen: „slechts vijf minuten goede vriend!”

Met eene zuinige giklach zeide ik: „Wat is er van uw dienst?” Daar begint me nu Mijn Heer VAN DRENTSEL zijne praatjes uit te kramen: „Och ik weet, gij hebt het zoo druk; ik weet, uw tijd is kostbaar; ik weet, wat gij al te doen hebt; o, ik weet het alles zeer wel; ik weet, wat het te zeggen is Redacteur te zijn; ik weet, wat dat zeggen wil; ik weet, dan kom je alles te voren, ik weet...”

„Ik bid u vriendelijk, waarmêe kan ik u dienen?”

„Och, slechts vijf minuten! Ik weet, wat de tijd is: ik weet hem goed te waarderen; ik weet mij dit onschatbaar kleinood ten nutte te maken; ik weet...”

„Mag ik u bidden mij nu maar eens spoedig te zeggen, wat er van uw dienst is?”

„Och, ik ben terstond geholpen; slechts vijf minuten! Ik weet, dat duizend dingen u de handen vol geven; ik weet, hoe gij, in uw betrekking, den tijd noodig hebt; o, ik weet...”

Op dit oogenblik brengt mijn huisknecht mij een brief. Ik zeg: „Met uw verlof!” VAN DRENTSEL antwoordt: „o, ik weet, dat zijn zaken, die zich niet laten verschuiven: ik weet, wat een brief soms te beduiden heeft, o, ik weet, enz.”

Ik lees den brief; ondertusschen maakt VAN DRENTSEL kennis met mijne boekenkast, — haalt hier en daar een boek uit, — slaat een woordenboek op, — telt mijne Almanakken, — bezieet de banden en inmiddels heb ik den brief gelezen. VAN DRENTSEL merkt het, keert zich om en zegt: „Houdt gij er ook van om uwe boeken in linien ruggen te laten binden?”

„Ja!”

„Zij kunnen hier niet goed inbinden, want...”

„Mag ik u vragen mij te zeggen, waarom de eer heb...”

„Ik ben wat verstooid.”

„Ik ben spoedig geholpen: slechts vijf minuten! Ik weet dat gij veel geplaagd wordt; ik weet, hoe veel gij aan het hoofd hebt; o, ik weet, en ben nu zeer menigmaal lastige bezoeken.”

„Sommige ook al eens, — uw wensch is?”

„Ja, ik heb een vel druks, — men wacht op de correctie: 2 gracie neem ik deze gelegenheid te baat, en zeg, met al de hoffelijkheid eens hovelingen van Lodewijk XIV: „Gij ziet, Mijn Heer van Drentzel! hoe dringend ik bezet ben, gelief mij nu in 't kort te zeggen...”

Maar gelijk een bloedzuiger zette nu de Visiten-looper zich en eerst goed toe, om zijne vijf minuten tot in het oneindige uit te rekken.

„O, — zeide hij — geneer u niet, ik kan wachten! Ik weet wat eene correctie in heeft, ik weet, dat kan geen misstel lijden; o, ik weet het zeer goed, o, geneer u niet, ik zal ondertusschen een beetje in uwe studeerkamer rondzien.

Ik moest mij in mijn noodlot getroosten, en zette mij aan de correctie, terwijl Mijn Heer VAN DRENTSEL in mijne kamer omdrentelde. Eerst bezag hij de schilderijen, daarop betastte hij de busten bij meubelen, toen schoof hij naar mijne bloemtafel, rook aan de bloemen en brak er een knopje af, daarop las hij de namen op mijne visitenkaartjes, vervolgens nam hij mijn ring met juweelen steen, wreef ze een reis of wat over de mouw van zijn rok, en ging er mede aan het raam, om er het licht op te laten spelen, daarop naderde hij mijne schrijftafel: „Met uw verlof!” en trekt mij langzaam een Maandschrift onder het papier uit, waarop ik zit te schrijven, daarna nam hij mijn siget, en drukt zich het wapen in de vlakke hand; met een woord, hij is onuitputtelijk om zich heden te verschaffen. Einde! Ik ben ik gered, en ik vraag niet meer

Te BREDA, bij BROESE & COMP, Boekdruckers en Boekverkoopers,